

Després de 16 mesos de detenció preventiva, de sobte el règim escolli el 20 de desembre, en vigílies de Nadal, per jutjar els 10 de Carabanchel. No cal dir-ne les raons que poden resumir-se en uns mots: falsetat i acusacions injustes; por a la resposta popular i de l'opinió internacional: covardia...

La mort de Carrero Blanco, el mateix dia de l'obertura del procés agreujà el contexte inquietant en què ha tingut lloc aquest procés. Raó suplementària per accentuar la guardia i vigilància entorn d'uns homes que han fet front al tribunal, meravellosos de convicció, sinceritat i coratge.

Els noms d'Acosta, Camacho, Fernandez Castilla, Garcia Salve, Muñoz Zapico, Saborino, Sartorius, Santiesteban, Soto i Zamora estan estretament vinculats a les lluites de la classe obrera i democrates dels pobles d'Espanya des de fa una colla d'anys. Fins i tot després d'empresonaments han estat presents a totes les batalles importants, fent sentir llur veu sensible i generosa.

Tal fou el cas, entre tants d'altres, quan fou comès el crim de Sant Adrià del Besos, amb llur carta a les Comissions Obreres de Catalunya, acompanyada de 1.000 pessetes, producte d'una subscripció a la presó, per a la vidua de Manuel Fernandez Marquez. Són uns tals antecedents que l'acte d'acusació tradueix i qualifica en termes de blasme de "LA PITJOR CONDUCTA SOCIAL":

Conclusió aberrant, cert, però ben lògica i natural si es té en compte el caràcter classista, reaccionari, d'una justícia i unes lleis que no són més que l'emancipació d'estructures feixistes, instrument d'execució del poder omnipotent de les castes retrògrades dominants que barren el pas, amb l'únic mitjà del qual disposen: l'aparell repressiu de l'Estat, condemnant i reprimint tota acció, tota presa de posició dictada per l'afany de fer prevaler els drets de l'home; de fer triomfar les justes aspiracions nacionals, socials, democràtiques.

En llur crida del 13 de desembre, els 10 de Carabanchel refermen que res no torçà llur aferrada decisió de continuar el camí emprès:

"El 20 de desembre -deient- estem decidits a exposar davant el TOP amb la serenitat i fermesa que dona la consciència de la justesa de la nostra causa, els criteris que orienten la nostra vida al servei de la classe obrera i a denunciar les tèrboles maniobres d'un règim policíac; maniobres ordides amb la intenció de condemnar a través nostre la justa lluita dels treballadors per conquerir una vida més digna, per millors salaris i pensions, pels drets sindicals, d'associació, reunió i vaga".

Les primeres notícies que ens arribaren del procés confirmaren totes que tal era llur conducta:

EXTRAORDINARIA DE SERENITAT I FERMESA

A l'hora d'escriure aquestes ratlles, la sentència no ha estat encara pronunciada, però és indiscutible que plana sobre Camacho i els seus companys, no solament el perill d'una condemna a llargs anys de presó (1), sinó també l'amenaça d'una repressió brutal de la part dels escorçons feixistes en uns moments d'exacerbació dels ultres, disposats a fer-ho tot per fer reviure l'esperit de guerra civil.

L'únic mitjà per a fer-hi front i impedir-ho és enfortir i eixamplar la unitat i puixança de la convergència pel recobriment de les llibertats democràtiques per exigir l'alliberament dels 10 de Carabanchel, de tots els 113 i de totes les víctimes de la repressió franquista.

L. E.

NDRL. Els 10 van ésser detinguts el 24 de juny 1972, al Seminari dels Pares Oblats. La policia no trovà cap document, però no obstant, van ésser acusats de constituir una Coordinadora de les Comissions Obreres.

Doncs, malgrat l'absència de la més mínima prova, el TOP els ha condemnat a penes duríssimes: Marcelino Camacho i Eduardo Saborino: 20 anys de presó; Nicolas Sartorius i Francisco Garcia Salve, 19 anys; Juan Marcos Munoz, 18 anys; Fernando Soto Marin, 17 anys; Francisco Acosta, Miguel Angel Zamora, Pedro Santiesteban i Luis Fernandez Castilla, 12 anys.

Camacho, prematurament envellit per les lluites sostingudes i la greu malaltia cardio-vascular que pateix, conserva una moral excepcionalment elevada "sé -ha escrit en la seva darrera lletra- que estic pagant el preu de les llibertats futures"